

**C-449/19. sz. ügy****Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata  
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2019. június 13.

**A kérdést előterjesztő bíróság:**

Finanzgericht Baden-Württemberg (Németország)

**Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:**

2018. szeptember 12.

**Felperes:**

WEG Tevesstraße

**Alperes:**

Finanzamt Villingen-Schwenningen

**Az alapeljárás tárgya**

Olyan tagállami szabályozás, amely szerint a hőenergiának lakástulajdonosi közösségek által a lakástulajdonosok részére történő értékesítése mentes a hozzáadottérték-adó alól – A 2006/112 irányelv rendelkezéseivel való összeegyeztethetőség

**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja**

Az uniós jog értelmezése, EUMSZ 267. cikk

**Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés**

Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.) rendelkezéseit, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely szerint a

hőenergiának lakástulajdonosi közösségek által a lakástulajdonosok részére történő értékesítése mentes a hozzáadottérték-adó alól?

### **A hivatkozott uniós jogi rendelkezések**

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv, különösen annak 135. cikkének (1) bekezdése

A 2006/112 irányelvre vonatkozó 1. sz. jegyzőkönyvi nyilatkozat

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv

Az 1977. május 17-i tanácsi ülésnek a 77/388 irányelv 13. cikkére vonatkozó 7. sz. jegyzőkönyvi nyilatkozata

### **A hivatkozott nemzeti rendelkezések**

Az Umsatzsteuergesetz (a forgalmi adóról szóló törvény, a továbbiakban: UStG), különösen annak 4. §-ának 13. pontja

A Gesetz über das Wohneigentum und das Dauerwohnrecht (a lakástulajdonról és az állandó lakáshasználati jogról szóló törvény, a továbbiakban: Wohnungseigentumsgesetz)

### **A tényállás és az eljárás rövid ismertetése**

- 1 A vita tárgyát egy kapcsolt energiatermelésű erőmű beszerzési és üzemeltetési költségeiből történő, 2012. évi adólevonás mértéke képezi.
- 2 A felperes egy lakás- és résztulajdonosi közösség, amely az X GmbH-ből, Y-ből (állami hatóság) és Z-ből (települési önkormányzat) áll. A felperes 2012-ben egy kapcsolt energiatermelésű erőművet létesített. Az ezen erőművel előállított villamos energiát egy energiaszolgáltató vállalatnak, az emellett előállított hőenergiát pedig a lakás-, illetve résztulajdonosok részére értékesítette.
- 3 A felperes a 2012. évre összesen 19 765,17 euró összegű adólevonást érvényesített a kapcsolt energiatermelésű erőmű beszerzési és üzemeltetési költségeiből. Az alperes az érvényesített adólevonás összegét csak 28%-os mértékben engedélyezte, amely az alperes számítása szerint a megjelölt költségeknek a villamosenergia-előállításra eső része. A hőenergia-előállításra eső 72%-os hányad tekintetében az alperes megtagadta az adólevonást azzal az indokolással, hogy a hőenergiának a lakástulajdonosok részére történő értékesítése adómentes (az UStG 4. §-ának 13. pontja).

- 4 Ez ellen irányul az eredménytelen kifogást követően 2016. december 13-án a kérdést előterjesztő bíróság előtt indított kereset, amellyel többek között azt kifogásolják, hogy az UStG 4. §-ának 13. pontja ellentétes az uniós joggal.

### **Jogi háttér**

- 5 Az UStG 4. §-ának 13. pontja szerint adómentesek többek között a Wohnungseigentumsgesetz értelmében vett lakástulajdonosi közösségek által a lakás- és résztulajdonosok részére nyújtott szolgáltatások, amennyiben a szolgáltatások tárgyát hőenergia értékesítése képezi.
- 6 A lakás- és résztulajdonosi közösség jogintézményét a Wohnungseigentumsgesetz szabályozza. E szabályozás szerint – a Bürgerliches Gesetzbuchban (polgári törvénykönyv) foglalt azon rendelkezéstől eltérően, amely szerint a föld és az azon létesített épület főszabály szerint egységet alkot, és tulajdonosuk azonos, illetve tulajdonosaik azonosak – az egyes lakásokra vagy nem lakás céljára használt helyiségekre vonatkozóan külön tulajdon alapítható. Az előbbi esetben lakástulajdonról, az utóbbi esetben résztulajdonról van szó. A lakáson vagy a nem lakás céljára használt helyiségeken fennálló külön tulajdon mellett a lakás-, illetve résztulajdonhoz mindig tartozik a közösségi tulajdonon fennálló tulajdoni hányad is. A közösségi tulajdon körébe tartozik többek között a fűtőberendezés.

### **Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid ismertetése**

- 7 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétsége van afelől, hogy az UStG 4. §-ának 13. pontja összeegyeztethető-e a 2006/112 irányelvvel.
- 8 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint valamely tagállam megsérti az uniós jogot, ha olyan adómentességet vezet be és tart fenn, amelynek nincs uniós jogi alapja (1997. július 3-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-60/96, EU:C:1997:340).
- 9 A német jogirodalomban vitatott, hogy az UStG 4. §-ának 13. pontja szerinti adómentesség tekintetében van-e uniós jogi felhatalmazási alap. Miközben néhány szerző úgy véli, hogy ezen adómentesség a 2006/112 irányelvvel nem összeegyeztethető, és ezért alkalmazhatatlan, mások igenlő választ adnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségre, amire vonatkozóan különböző indokolások léteznek.
- 10 Részben elegendő felhatalmazási alapnak tartják a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének 1) pontját, amely szerint a tagállamok mentesíthetik az adó alól az ingatlanok bérbe- és haszonbérbeadását. A kérdést előterjesztő bíróság azonban a szövege alapján nem feltétlenül tartja alkalmazhatónak e rendelkezést. Az irányelv nem tartalmazza az „ingatlanok bérbe- és haszonbérbeadása” fogalom meghatározását. A Bíróság e fogalmat úgy határozta meg, hogy az valamely ingatlan tulajdonosa által a bérlőnek díjazás ellenében és meghatározott időre arra adott jog, hogy birtokolja ezt az ingatlant, és kizárjon másokat e jog

gyakorlásából. A Bíróság ezenkívül rámutatott arra, hogy a 135. cikk (1) bekezdésében foglalt adómentességek leírására használt kifejezéseket – az ingatlanok „haszonbérbe adásának” és „bérbeadásának” fogalmát is beleértve – szigorúan kell értelmezni, mivel e mentességek kivételt jelentenek azon főszabályhoz képest, miszerint az adóalany által ellenszolgáltatás fejében teljesített minden szolgáltatásnyújtás után héát kell fizetni (2018. december 19-i Mailat ítélet, C-17/18, EU:C:2018:1038, 36. és 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 11 Azt az álláspontot képviselik továbbá, hogy az UStG 4. §-a 13. pontjának alapja a 77/388 irányelv 13. cikkére vonatkozó 7. sz. jegyzőkönyvi nyilatkozat. E nyilatkozat kimondja: „A Tanács és a Bizottság kijelenti, hogy a tagállamok [...] mentesíthetik a hozzáadottérték-adó alól a hőenergiának és hasonló termékeknek lakástulajdonosi közösségek által a lakástulajdonosok részére történő értékesítését.” A jegyzőkönyvi nyilatkozatot részben közvetlenül felhatalmazási alapnak, részben a 77/388 irányelv 13. cikke B. része c) pontja pontosításának tekintik. A 2006/112 irányelv rendszerében való alkalmazhatóságot ezen irányelv 136. cikkének a) pontjával és a 2006/112 irányelvre vonatkozó 1. sz. jegyzőkönyvi nyilatkozattal indokolják, amely szerint a 77/388 irányelvre vonatkozó korábbi jegyzőkönyvi nyilatkozatokra és a későbbi módosító irányelvekre tekintettel a Tanács és a Bizottság megerősíti, hogy ezeket nem érinti ezen irányelvek hatályon kívül helyezése.
- 12 A kérdést előterjesztő bíróság azonban nem tartja lehetségesnek, hogy az UStG 4. §-ának 13. pontját a 77/388 irányelv 13. cikkére vonatkozó 7. sz. jegyzőkönyvi nyilatkozatra, illetve a 2006/112 irányelv 136. cikkére és az ezen irányelvre vonatkozó 1. sz. jegyzőkönyvi nyilatkozatra alapozzák. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis a jegyzőkönyvi nyilatkozatok nem vehetők figyelembe valamely rendelkezés értelmezése céljából, ha a nyilatkozat tartalma nem tükröződik a kérdéses rendelkezésben, és következésképpen nem bír jogi jelentőséggel (lásd például: 1991. február 26-i Antonissen ítélet, C-292/89, EU:C:1991:80; 1997. május 29-i VAG Sverige ítélet, C-329/95, EU:C:1997:256). A kérdést előterjesztő bíróság sem a 77/388 irányelv 13. cikkében, sem a 2006/112 irányelv 136. cikkében nem ismer fel olyan jogalkotói szándéokra vonatkozó elegendő támpontot, hogy a hőenergiának valamely lakástulajdonosi közösség által a lakástulajdonosok részére történő értékesítését mentesítsék az adó alól.
- 13 Végül azt az álláspontot képviselik, hogy a lakástulajdonosi közösség által a tulajdonosok részére teljesített szolgáltatás esetében nem áll fenn adóztatandó ügylet. Nemleges választ adnak részben a lakástulajdonosi közösség vállalkozói minőségére, részben az ellenérték fejében nyújtott szolgáltatásra. Ezzel kapcsolatban a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a 77/388 irányelv 13. cikkére vonatkozó 7. sz. jegyzőkönyvi nyilatkozat arra való utalásként értelmezhető, hogy a Bizottság és a Tanács nem tekintette a 77/388 irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdése – a 2006/112 irányelv 9. cikkének (1) bekezdését megelőző korábbi rendelkezés – értelmében vett gazdasági tevékenységnek –

többek között – a hőenergiának valamely lakástulajdonosi közösség által a lakástulajdonosok részére történő értékesítését. Ezen álláspont elfogadása esetén az adólevonási jog már azért nem jön tekintetbe, mivel a felperes nem minősülne a 2006/112 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja, 9. cikkének (1) bekezdése és 168. cikke értelmében vett adóalanynak. Ekkor az UStG 4. §-nak 13. pontja felesleges lenne, és csak deklaratív jelleggel bírna.

MUNKADOKUMENTUM